

Verschijnt tweewoekelijks (niet
in juni, juli, augustus,
september) Algemeen
1050 Brussel 5.
Verantwoordelijk uitgever:
Geert Baatens, Politiaan 2,
1050 Brussel

De Moeial

...Studenten tijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, i.s.m. BSG, VO en Dienst Cultuur...

Europees salon van de Student:

Onderwijs slechts meubelstuk op carrière-salon.

We schrijven eind maart, Brussel, het regent mot en dus voelen we ons heerlijk Europees. De vroegere Expo '58-terreinen slaan letterlijk een modderfiguur in het vooruitzicht van de zonovergoten expo-euro-euforie in Sevilla. De enige beurs op de Heizel zonder speciaal studententarisf is...

Juist, het Europees Salon van de Student! Niet zinnens om 200 ballen op te hoesten, wachten we tot een groep, bij voorkeur buitenlandse, salongangers voorbij de ingang drentelt. Of twee paar students van de VrijeBie mee mogen tegen groepstarief? De vriendelijke horde Welshmen die ons uit de nood helpt, blijkt zelfs voorzien van gratis tickets, waarvan we er prompt twee in onze handen gestopt krijgen. "Enjoy your fair!" klinkt het flegmatisch.

Commercieel

We beginnen onze odyssee doorheen de Europese blackboard jungle in eigen land. De stands van de diverse onderwijsinstellingen bieden een desolate aanblik. Dat kan niet gezegd worden van de massa dorps Hogeschooltjes die zich hier komen etaleren, rommelig, creatief of beide. De Waalse universiteiten staan hun m/v-tje, de Vlaamse schitteren door hun afwezigheid. "Te commercieel" vinden ze het hele opzet. Wel present is de immer blitz ogende Universiteit van Zuid-Elsene met een flitsende promovideo en met het oranje-blauw voor de gelegenheid in dynamische golven over de

wanden uitgesmeerd. Wanneer "de anderen" op het hoogste Europese niveau de "universitas" verkwanselen aan de imperatieven van het bedrijfsleven, maar te weinig lef hebben om op een "verdacht" commercieel forum voor hun bedoelingen uit te komen, vormt de VUB blijkbaar het enige valabele alternatief voor een Vlaamse aanwezigheidspolitiek op de Europese onderwijsmarkt...

Prestige

Naast degelijke onderwijsinstellingen voeren de EG-lidstaten ook tal van pseudo-universiteitjes ten tonele, waar vaak in ruil voor grof geld een derde cyclis-diplomaatje kan gehaald worden. "Een internationale troef op je curriculum vitae" heet zoiets dan in marketing-latijn. Gaande van de European University-keten van de Antwerpenaar Nieberding tot een wuivende

palmen-campus op Hawaii, proberen veelal uitsluitend bedrijfsgerichte managementopleidingen en andere MBA's de kapitaalcrachtige student (en pa of ma) te verleiden. Glossy brochures met Griekse zultjes of Gothische lettertjes moeten het geheel een cachet van authenticiteit geven. Oogverblindende stands en dito hostessen of erudiet uitzienende proffen in poenige pakken doen de rest.

Condoms

Ook heel wat belangstelling voor de stand van de Europese Gemeenschap, waar in veel te veel talen info te vinden is over allerhande uitwisselingsprogramma's. Een vertegenwoordiger van het Europees Parlement bezorgt ons voor niks enkele zeer interessante boekwerkjes, die anders in klinkende ECU's betaald moeten worden. Kosten noch moeite worden gespaard zo te zien.

Bij de talrijke Oosteuropese universi-

teiten ligt de nadruk vooral op het culturele aspect. Voor hoelang nog, vraag je je af.

En dan worden we overvallen door een sjofel gekleed heerschap met valies en opgeplakte snor, die ons in rad Frans uitvraagt over onze kennis van eerste hulp bij calamiteiten. Jazeker, tegen gas gebruiken wij een gasmasker, en tegen rovers een pistool. Telkens wordt het bewuste attribuut uit de koffer gehaald. Et contre le SIDA? Un préservatif! Het kleinoord wordt ons overhandigd met de complimenten van de desbetreffende AIDS-organisatie. Met een wedstrijdformulier annex enquête over ons seksleven huldigen we de derde zak met folders in.

Belangen.

Tussen de toeristische affiches door bieden landen als Spanje, Portugal en Italië taalcurssussen aan. Vooral Spanje is goed vertegenwoordigd. Niet te verwonderen, aangezien de zusterbeurs van dit salon gehouden wordt in Barcelona. Al ligt dat eigenlijk in Catalonië... Kortom, het Europa der volkeren, weetjewel. Alle autonome regio's hebben een stekje gekregen op het Spaanse saloneiland, en proberen, ieder in hun eigen dialect, mekaar de loef af te steken met hun roemrijke historie, schitterende architectuur en uiteraard kwalitatief hoogstaande universiteiten. Voor wie op het Iberisch schiereiland een semesterje wil meepikken, is dit duidelijk van het goede teveel.

Maar het moet gezegd, organisator IN-MEDIAS schiet zeker niet tekort waar het de kwantiteit van het aanbod betreft. Dat wordt elk jaar groter, terwijl de aanwezigheid van sponsors al iets minder nadrukkelijk is. IN-MEDIAS geeft ook het studentenblad "Kampus" uit, dat gratis licht verteerbare informatie verspreidt, voornamelijk gericht op de carrière- en modebewuste student. Binnen dit lifestyleconcept is duidelijk geen plaats voor politieke duiding of een kritische benadering van bijvoorbeeld het Europese onderwijsbeleid. Niet zo verwonderlijk, gezien de nauwe banden van uitgeefster Isabella Lenarduzzi met Europees commissaris voor Onderwijs Papandreu. In dat opzicht was ook de aanwezigheid op de beurs opmerkelijk van AEGEE, de Association des Etats Généraux des Etudiants de l'Europe. Deze organisatie met vestigingen in alle EG-lidstaten organiseert vooral congressen en culturele uitwisselingen. Zij houdt zich niet bezig met onderwijspolitiek, is niet echt democratisch georganiseerd en is zeker niet representatief voor de Europese studentenbevolking in het algemeen. Toch wordt zij door de Europese Commissie erkend als volwaardig gesprekspartner als het gaat om de belangenbehartiging van de Europese studenten. Ere-voorzitter is dan ook Jacques Delors himself, tevens voorzitter van de Europese Commissie... In de speciale bijlage van sponsorende krant De Morgen vinden we geen woord over deze interessante achtergronden van het Europees Salon van de Student. De Moeial houdt je wél wakker!

Saint-Germain

VUB-Rektor als enige tegen verhoging inschrijvingsgeld

Aktie!

Op dinsdag 31 maart voerden studenten van verschillende universiteiten actie tegen de verhoging van het inschrijvingsgeld naar 17.000 (en tegen het principe van het inschrijvingsgeld op zichzelf) die door de VLIR (Vlaamse Interuniversitaire Raad) was voorgesteld. Een poging om binnen in het gebouw te geraken mislukte dank zij het heldhaftige optreden van het personeel van het NFWO (de eigenaar van het gebouw waar de VLIR haar kantoren heeft). De studenten bezetten dan maar, met behulp van enkele sympathieke bouwvakkers die op een aangelegen werf werkzaam waren, de

ingang. Na enige tijd werd dankzij de tussenkomst van rijkswacht en B.O.B. (Yo de mannen!) een delegatie van de studenten door VLIR-voorzitter De Meyer (de Gentse rektor) ontvangen.

Slijm.

De Meyer was zeer verheugd met de interesse die de studenten vertoonden, hoewel hij bleef weigeren dat de studenten met de VLIR-raad zelf zouden praten. Er zou zeker met onze verzuchtingen rekening gehouden worden. Nadien keurde de VLIR bijna unaniem de verhoging goed. De enige tegenstem kwam van onze eigen rektor Dejaegere.

Petitie.

Aan de verschillende Vlaamse universiteiten werden handtekeningen tegen de verhoging verzameld. Aan de VUB werden een duizendtal handtekeningen aan het rektorat, in het bijzijn van de kritische televisiezender VTM, overhandigd. Er kunnen nog steeds handtekeningen binnengebracht worden bij het BSG of VO.

Pers?

In de pers werd de nodige aandacht besteed aan de actie. Er werd echter steeds gesproken over een verhoging

van 900 frank, wat aan de meeste universiteiten inderdaad het geval is. Wat NERGENS vermeld werd en vermeld mocht worden, is dat het aan de VUB om een verhoging van 5.500 frank zou gaan en, wat belangrijker is, het verlies van het recht om zelf het bedrag van het inschrijvingsgeld te bepalen. Dit is een vorm van desinformatie waarmee we reeds ten tijde van de akties tegen het dekreet Coens gekonfronteerd werden.

Koen Lefever,

Koördinator Studentenpolitiek en Vertegenwoordiging.

INHOUD

pag 1 inschrijvingsgeld, eur salon van de student
pag 2 VO-verkeizingen, Jette
pag 3 wetenschapsbeleid
pag 4 onderzoekersvereniging VUBO, katten zijn rare beesten
pag 5 cultuurpagina
pag 6 Dossier cursus moraal, VO en het Vlaams Blok
pag 7 parochienieuws
pag 8 Europese studenten en Memorandum

't zen wer vekiezinge zulle

Ook Studiekring Vrij Onderzoek sluit binnenkort haar werkingsjaar af. Dat gebeurt op 12 mei met de Algemene Vergadering alwaar de verkiezingen plaatsvinden. Aangezien ik kandidaat ben voor het voorzitterschap volgt hier iets over het hoe en waarom van de studiekekring.

politieke dimensie

Zoals ik reeds herhaaldelijk gesteld heb op de bureovergaderingen ben ik van opvatting dat de studiekekring in eerste instantie een politieke dimensie heeft. Een aktiviteit is geen doelstelling op zichzelf doch wordt met een bepaalde bedoeling georganiseerd. Steeds wordt zij verondersteld te interfereren met het gedachtengoed van de geïnteresseerde in de hoop dat de aktiviteit hem bepaalde inzichten oplevert. De aktiviteiten moeten volgens mij kaderen in een globale strategie om onze medestudenten meer bewust te maken van de belangrijke problemen van vandaag. Dat verhoogd bewustzijn resulteert dan hopelijk in een groter engagement. Die problemen zijn op zijn minst groot genoeg om je voor te engageren. Niet enkel de opkomst van extreem rechts -op middenlange termijn de gevaarlijkste dreiging- is zo een probleem, daarnaast merk je de zeer doortastende afbraak van onderwijs en universiteit, zoals in deze moeial uitvoerig te lezen is. Ook de verdeeldheid en de filosofische verandering van de vrijzinnigheid vormen dergelijke problemen. Deze verschijnselen zijn mijns inziens, samen met de andere wereldproblemen als de milieuverloeding, derde wereld en de kloof tussen arm en rijk emanaties van een en hetzelfde verschijnsel: onze denkbeel-

den in funktie waarvan wij handelen zijn niet in samenspraak met de eigenlijke wereld: de filosofische achtergronden waarop onze samenleving steunt -bijvoorbeeld het geloof in de eindeloze groei- zijn duidelijk voorbijgestreefd. Toch handelt men nog steeds alsof dit wel zo is. Men onderneemt niets om onze samenleving te reorganiseren in funktie van dergelijke inzichten.

Hoe dan ook, in de morele verslagen van de studiekekring vindt je veelal terug dat onze studiekekring een politieke funktie heeft. Dit betekent uiteraard geen partijpolitieke funktie. De studenten zijn in wezen de enige geleiding die zo onafhankelijk mogelijk hun stem kunnen laten horen.

eerbiedwaardige folkloristische verenigingen

De opvatting dat studentenvertegenwoordiging meer moet zijn dan louter leute en plezier vindt je het eerst terug bij het prille begin van de studiekekring (begin de jaren vijftig), toen VO nog een deel uitmaakte van het Brussels Studentengenootschap. Dit blijkt uit volgend citaat (auteur Pierre De Leu, advocaat): *Tot op heden blijven vele van de studentenorganisaties zeer eerbiedwaardige folkloristische verenigingen en verschijnselen zonder meer. Hier zullen grondige wijzigingen aangebracht moeten worden. Onze universitaire jeugd heeft het nog altijd veel te gemakkelijk. Nog al te veel voelt zij sommige problemen niet aan. Als we zien wat in sommige vreemde landen door studenten verwezenlijkt werd, staan wij eenvoudig versted over de*

inactiviteit van sommige universitaire centra. en verder: *'Het spijt ons zeer te moeten vaststellen dat de meeste van onze organisaties in het hoger onderwijs structureel onbekwaam zijn om de rol die zij moeten spelen, effectief en doeltreffend te vervullen (hier wordt bedoeld op de studentenvertegenwoordiging) Ze vertegenwoordigen misschien in sommige gevallen werkelijk of juridisch de studenten van een universitair centrum en wij citeren hier in de eerste plaats als voorbeeld de studentenorganisaties der beide vrije universiteiten te Leuven en Brussel (!), ook in mindere mate die van Gent. In zoverre ze zich wisten los te werken van hun zo zwaar drukkend folkloristisch verleden, en niet loutere ontspanningsbehoeften van de studenten behartigen. Dit laatste moet behouden blijven. Maar het is een minimale activiteit van een moderne en aangepaste studentenorganisatie die al de belangen der studenten effectief moet behartigen.'*

vrijblijvende informatie

Geïmplementeerd op de specificiteit van de studiekekring betekent dit dat aktiviteiten organiseren inderdaad geen vrijblijvende aangelegenheid is. Vele aktiviteiten van de studiekekring worden door studenten in wezen opgevat als vrijblijvende informatiebronnen waardoor de doelstelling van boven aangehaalde passages geneutraliseerd wordt. Die vicieuze cirkel waar de studiekekring al jaren mee wordt geconfronteerd moet doorbroken worden een engagement. Wij zijn studentenvertegenwoordigers uit vrije keuze doch hebben de verplichting de verant-

woordlijkheden die daarmee gepaard gaan op te nemen. Wij moeten aan politiek doen die de belangen van de studenten dient. Daarom ben ik van opvatting dat we volgend jaar een poging moeten ondernemen om terug leven in de studentenpolitieke beweging te blazen. Daarbij kan men er niet vanuit gaan dat de student spijtig genoeg niet geïnteresseerd is in politiek engagement. Ten eerste is dat een excuus om er zich als studentenvertegenwoordiger vanaf te maken, vervolgens is dit geen vaststaand gegeven. Het is de taak van elke studentenorganisatie om daaraan iets te doen. Aangezien de universiteit nog steeds de plek is waar de toekomstige kaders van ons land gevormd worden lijkt het mij evident dat die personen die die vorming ondergaan ook politiek en kritisch gevormd worden. Dat is een van de verantwoordelijkheden van de universiteit.

VO en de kringen

Vanzelfsprekend ben ik ervan overtuigd dat de studiekekring voor zover mogelijk moet samenwerken met allerhande kringen. Wij moeten dat echter doen vertrekkende van onze eigen specificiteit. Enkel een krachtige studiekekring is in staat om dat te doen. Ik geloof niet in een geleidelijke herintegratie van de studiekekring in de studentieke milieus. De feiten spreken de mogelijkheid daarvan tegen. De wederopstanding van VO, zoals vermeld in de morele verslagen zijn overvloedig. Veelal wordt erop gewezen dat de studiekekring het volgende academiejahr weer een beetje moet groeien. Men komt daarin bedrogen uit. Ik geloof dat dit jaar de basis is

gelegd voor een goed en inhoudelijk coherent werkingsjaar. Bovendien moeten de zogenaamde 'Kringen' met een serieuze korrel zout genomen worden. Wanneer iemand spreekt over 'de kringen' spreekt hij in wezen over zijn kontakten binnen de kringwereld. Uiteraard zijn die voor iedereen verschillend. Er bestaat immers niet zoiets als 'De Kringen'. Het is een noemer die een zeer uiteenlopend gamma van kringen overspant. Met bijbehorende belangenverwikkelingen. Recent nog ving ik op dat sommige personen uit de grote kringen vonden 'dat het maar eens gedaan moest zijn op het BSG en de Moeial'. Ik wil niet discussiëren over het al dan niet juist zijn van dit gerucht, noch over een mogelijk verband met het beleg van Jama. Het feit dat dit soort van geruchten de ronde doen is op zich tekend. En noodzakelijk ons om zijn minst voorzichtig te zijn en dus niet onvoorwaardelijk en blindelings op goed vertrouwen in dat belangen-netwerk te springen. Ons daarbovenop nog conformerend met hoe zij (wie?: het onbestaande 'de kringen') vinden dat de studiekekring eruit moet zien. Bovendien heeft VO steeds ook een niet-studentikoos publiek aangetrokken. Niet-studentikozen zijn geen minderwaardig ras. Door mensen enkel via de kringen aan te trekken dreigt die niet onaanzienlijke groep uit de boot te vallen. Daarmee bedoel ik uiteraard niet dat VO moet gevrijwaard worden van de klakken en campus-studentikozeiteit. De toenadering moet echter van twee kanten komen. Zolang men binnen in de kringwereld VO ziet als een buitenbeentje van alternatieve extremelingen is er

lezersbrief:

1 kan-Transfer naar Jette revisited

Geachte "Fats",

Ik zit al drie jaar op de campus in Jette. Ik voel mij er nog altijd niet thuis. Een campus bestaande uit 1 faculteit is geen studenten-campus maar, in dit geval, een ahangsel aan het ziekenhuis. De studentengemeenschap in Etterbeek bestaat uit een grote groep mensen van alle soorten en kleuren. In Jette gaan de gesprekken vooral over geneeskunde, lessen geneeskunde en studentengeneeskunde.

Er is geen variëteit aan T.D.'s en cantussen; er zijn geen films; 1 x per 3 jaar is er een debat. Ik mis de verscheidenheid aan facultaire, regionale, politieke en maatschappelijke kringen (de openheid en breeddenkendheid die daaruit voortvloeit, de interdisciplinaire contacten); de cafés, de studentenrestaurantjes, winkels in de buurt van de campus, sportfaciliteiten, etc...

De voorzieningen van de unief uit zijn miniem (dixit alle jaarverantwoordelijken geneeskunde). De vertegenwoordiging van geneeskundestudenten in de VUB-organen is gebrekkig (ik moet 3 lessen brossen om in Etterbeek 2 uur aanwezig te kunnen zijn op de onderwijsraad).

Het verhelpen van deze Jette tekortkomingen mag m.i. niet gekoppeld worden aan de transfert: 200 studenten meer op 1000 à 1500 (getal- den die in Jette graag gebruikt worden) zal het verschil niet maken. Of wel soms?

In mijn funktie van jaarafgevaardigde stelde ik onlangs de volgende vraag in de klas: "vinden jullie dat (in het kader van de pogingen tot transfert van de 1e kan.) de 1e kan. student geneeskunde er voordeel bij heeft in Etterbeek te zitten? Of is Jette minstens evengoed" Resultaat: 3 personen stemden niet mee (1e

kan aan RUG of LUC), 18 personen antwoordden ja op de eerste vraag (liever in Etterbeek), 2 personen neen.

Nog enkele praktische opmerkingen:

*Als 1e kan naar Jette komt, moeten er labo's bijgebouwd worden, ze zijn voorhanden in Etterbeek.

*Het opstellen van de lessenroosters wordt een helse karwij als de proffen van de 1e kan over en weer moeten rijden.

*U vindt misschien dat er relatief veel koten zijn op de Jette campus maar u vergeet dat de privé-koten gemiddeld onbetaalbaar en verafgelegen zijn.

*Het zelfstudiecentrum wetenschappen in Etterbeek is formidabel, chapeau voor prof. Eisendrath. De transfert zou van deze investering weggegooid geld maken. Jette heeft de studenten bovendien niets verge-

lijkaars te bieden.

*De transfert impliceert dat de 1e kan geneeskunde student weg wordt gehaald bij zijn vrienden uit het middelbaar (verspreid over andere faculteiten).

*De cursus wiskunde schrappen in de 1e kan is een heel slecht idee omdat de stof onder andere nodig is in de cursussen fysica, scheikunde en farmacologie.

Tot slot zou ik nog willen reageren tegen de stemmen die opgaan om de wetenschappen uit het curriculum te halen. Ik vind dat ze fundamenteel vormen van de opleiding geneeskunde (kwaliteit). Imperatief dat deze vakken gegeven worden door mensen die ertoe opgeleid zijn (i.t.z. wetenschappers en niet artsen). Laat deze mensen en hun studenten zitten waar ze horen: in hun faculteit in Etterbeek.

M

overmijdelijk een scheiding. Heel deze houding ruikt mijns inziens verdacht veel naar afkeur van diegene die anders is. Zoiets heeft overigens een naam: onverdraagzaamheid. Ik wil om dit punt af te sluiten opmerken dat ik dergelijke fiktieve scheidingen liever niet gebruik. Denken in termen van afgescheiden groeperingen introduceert meteen de mogelijkheid tot denken in termen van tegenstellingen. Daaruit volgt al te snel dat men elkaar wil bekampen. Wij zijn allemaal mensen of er nu zwarte vlaggen uitgehangen worden en VUBke-Vodjes worden uitgegeven of niet. Deze ludieke en onschuldige zaken afwijzen als niet gepast of onnodig is niet enkel een verordening in termen van afwijkend van de norm, het elimineert tevens de humor uit datgene waar we mee bezig zijn. Dat is natuurlijk zeer tragisch, want inderdaad, de humor en de tragiek zijn onherroepelijk met elkaar verbonden. Door de humor te elimineren cultiveer je de tragiek. Met alle dramatische gevolgen van dien. En humor zullen we nodig hebben, willen we de ernst van hoe bijvoorbeeld de georganiseerde vrijzinnigheid eraan toe is onder ogen kunnen zien.

Jack Van Handenhove,
Kandidaat Voorzitter
Studiekekring Vrij Onderzoek. '92-'93

Wetenschapsbeleid

Wetenschap is mensenwerk

mensenwerk

Vlaanderen heeft zichzelf een modern imago aangemeten. Voortaan zou het niet alleen autonoom maar ook nog degelijk geïnformeerd *on-line* en in *real time* over zijn lot beslissen. Een beknopte analyse van het Vlaamse wetenschapsbeleid toont helaas aan dat daarmee geen afstand werd genomen van de vertrouwde kortzichtige belangafweging. Integendeel.

Wetenschap is en blijft mensenwerk. Gedragen door de 'gewone' menselijke belangen die zich niet eenduidig of expliciet laten definiëren, en die zich met enige politieke handigheid tegenover elkaar laten uitspelen.

Nog niet zolang geleden betoogden de vorsers en professoren in de Brusselse lanen. De politieke wereld betuigde zijn welwillendheid rond deze wat onvertrouwd ten gehore gebrachte academische grieven door de 'herwaardering van het fundamenteel wetenschappelijk onderzoek' als programmapunt in het regeerakkoord op te nemen. Op 9 april verklaarde de Vlaamse Executieve ter uitvoering van dit programmapunt 216 miljoen méér te hebben ingeschreven dan ze eerst volgens ontwerpbegroting wel van plan scheen. Ze verduidelijkt: 'hierdoor wordt de door de vorsers aangeklaagde terugloop van de middelen voor fundamenteel onderzoek tijdens de voorbije jaren gestopt.' Een haast symbolische *omarm* van een even symbolische *aktie* te beantwoorden, en een geslaagde politieke zet om het vorsersprotest te verstommen.

Onderzoek dat zich aan niets dan de feiten zelf onderwerpt zal wel niet langer van deze tijd zijn. Toch lijkt het aangewezen deze bezigheid minstens te vrijwaren voor toevallige schommelingen van temperatuur, of voor belangenstructuren voortkomend uit politiek-economische wisselvalligheden. Beleidsondersteunend en toegepast onderzoek zijn bestial wenselijk, en het zou mooi zijn deze naar kwaliteitsmaatstaven te kunnen invullen. Het is ijdel de daarvoor benodigde structuren van vandaag op morgen, of zeg maar binnen één legislatuur, te willen optrekken. Het is zelfs dom om tegelijkertijd een bestaande, en betamelijk functionerende structuur voor fundamenteel onderzoek af te bouwen, door de betoelagings- en organisatiestructuren om te buigen naar al te menselijke belangen.

De oude unitaire wetenschappelijke instanties waren nochtans met enige kennis va waken ontworpen. Hun vorm liet het Belgische onderzoeksweefsel comfortabel en met relatieve autonomie gedijen. Het belang van een kwalitatief hoogstaand wetenschappelijk onderzoek werd voorop geplaatst, boven 'gewoon' menselijke belangen uitgetrokken. Dit ontwerp stamt uit een traditie die Vlaanderen vandaag helaas

vreemd is.

Het Coensdekreet lijkt op een wel bepaalde maat geschreven. Het overige deel van de academische wereld slaagde er niet in de nodige moed en assertiviteit te verzamelen om het Vlaamse universiteitsdekreet tot aanvaardbare proporties terug te dringen. Thans is men druk doende de slagen te inkasieren en bewaart men een ooverdovend stilzwijgen bij de behandeling die de instellingen voor wetenschappelijk onderzoek genieten sinds de intrede van de federalisering, en de wijze waarop ze langs Vlaamse kant wordt ingevuld.

Petit pays, petit esprit

De werking en mogelijkheden van het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek is één van de weinige dingen die men ons in het buitenland ooit heeft benijd. Een relatief klein aantal, na zware en keurige selectie uitgezochte navorsers genoot binnen het Fonds vrijstelling van marktmechanismen, de vrijheid om langere termijn inspanningen te leveren, adremruimte.

Zoals ook het geval was met de universitaire betoelaging bleef de indexering van de betoelaging aan het Fonds de jongste jaren uit. De budgetten van de nationale onderzoeksinstellingen werden ineen Walse en Vlaamse zuil opgesplitst, en ook het

fundamentele bekommernissen laten varen. Deze herschikking ontnoemt het wetenschapsbedrijf de ruimte om de eigen kwalitatieve belangen te dienen. De onderzoeker van vandaag en morgen mag geen inspanningen van langer adem meer leveren. Hij mag niet grondig nadenken, in functie van dat onderzoek zelf en niet van de afweging of het in kort tijdbestek tot een beleidsondersteunend rapport en/of een commercialiseerbaar produkt kan worden verpakt.

Bijkomende herschikkingen in de werking van het Nationaal Fonds hebben zich al aangekondigd. Deze zouden de federalisering van de instelling verder zetten, en lijken door alles behalve inhoudelijk kwaliteitsbepaalingen ingegeven. Het Vlaamse verdeel en heers heeft bloedgeroken. De lakens worden aangevoerd tot ze scheuren. Kon de bestaande structuur niet minstens bewaard worden tot de federalisering zich gestabiliseerd zou hebben? Het onderzoeksweefsel behoeft continuïteit en internationale (en daarmee minstens interregionale) samenwerking wordt steeds relevanter. Werke het NFWO (met gemengde, en daardoor in expertise uitgebreide, en boven dorpspolitiek verheven commissies) dan té goed, té ontzuild? De halvering van deze commissies reduceert de beslis-

Wanneer universiteiten grotere beslissingsmacht krijgen over de aanstelling van onderzoekers belooft het parochialisme zijn, tol te eisen. Het valt te vrezen dat de behandeling van bepaalde dossiers kwaliteitsbepaalingen aan de kant zal dwingen.

Een vergelijking met de behandeling aan het Waalse fundamenteel onderzoek, én met het Vlaamse toegepast onderzoek ontkent dat de afbouw van het Nationaal Fonds door louter budgettaire aangelegenheid is ingegeven. Het is vooral ingegeven door een wel bepaalde politieke cultuur en beleid.

Terwijl de Vlaamse NFWO-raad van beheer de bevoegdverklaard navorsers tot een uitdovend ras maakte, slaagde het Waalse luik van het NFWO erin om bijkomende middelen te vinden om de eigen financieringszuil te betoelagen en veel méér permanente mandaten dan ooit ervoor toe te kennen. Ook Vlaanderen bleek geld aan onderzoek te willen besteden. Maar dan anders. In 1991 werden bij dekreet Vlaamse technologische instellingen en organisaties (VITO, IWT) opgericht. De toenmalige gemeenschapsminister voor economie, middenstand en energie ging aanzienlijke financiële engagements aan om deze instellingen werkingruimte te geven. Ondertussen werden middels ministeriële initiatie-

onderzoek' als programmapunt in het Vlaamse regeerakkoord, hebben sommigen wellicht nog gehoopt op een betere wetenschappelijke toekomst. De toelichtingsnota bij de op dit moment ter tafel liggende Vlaamse begroting is wat dat betreft een teleurstelling. Ofwel heerst bij de Vlaamse Overheid verwarring over de betekenis van 'fundamenteel onderzoek', ofwel mag men de ernst van haar verbale inspanningen met een korrel zout nemen.

Konkreet herschikt de begrotingsnota de middelen voor beleidsondersteunend en industrieel basisonderzoek, zodat de wat modieuze klinkende categorie 'R&D kredieten' met 2.15 miljard lijkt te wesen opgetrokken.

Wat de inspanningen voor het fundamenteel onderzoek betreft onderscheidt de toelichtingsnota twee acties. Enerzijds worden de werkings-teloelagen aan universiteiten en onderzoeksfondsen voor het eerst in vele jaren geïndexeerd. Veeler een beweging om het onderzoek niet nóg verder af te bouwen.

Anderzijds zet men 200 miljoen bijkomende middelen in 'voor de ondersteuning van de deelname van Vlaamse onderzoeksploegen aan Europese onderzoeksprogramma's en voor nieuwe initiatieven ter ondersteuning van fundamenteel onderzoek'. Ook deze enthousiaste verklaring van de Executieve mag men met achterdocht benaderen. De nota is in het geheel niet duidelijk wat met nieuwe ondersteunende initiatieven bedoeld wordt. Men kan zich af vragen wat er binnenkort nog te 'ondersteunen' zal zijn, als men het onderzoeksweefsel zelf niet financiert en door kortzichtigheid een trage dood laat sterven. Wat de Executieve bedoelt met haar andere is echter meer dan duidelijk. De zogenaamde 'matching funds' betreffen de middelen waarmee de overheid bijpast wat door de Europese Commissie maar half betoelaagd wordt. De Commissie heeft ook in het nieuwe Unie verdrag overigens geen duidelijke bevoegdheid voor fundamenteel onderzoek gekregen. In artikels 130 f tot p heeft zij echter wél duidelijk een initiatief- en ondersteuningsbevoegdheid voor R&D. De onderzoeksprojecten die binnen Europees kaderprogramma's worden gehonoreerd betreffen daarmee voor ongeveer 95% toegepast onderzoek. Waaronder voorziet de Vlaamse Executieve de verhoogde matching funds dan niet op de eigen R&D-begroting? Het kan toch niet dat zij ervan uitgaat dat niemand deze 'vergissing' zal merken?

Misschien denkt zij dat zelf niet eens. Misschien is de Executieve binnen haar eigen logica van de beste bedoelingen doordrongen. In dat geval moeten we een hypothetische verklaring voor haar betoelagingsgedrag zoeken in de middenstandmentaliteit waarmee zij vervolgd op pag. 8



bestuur werd gefederaliseerd. De Vlaamse beheerders kenden in het licht van hun financiële benauwdheid geen nieuwe mandaten van 'bevoegdverklaard navorsers' meer toe. Hiermee schaften zij een symbool af: de enige en uitermate beperkte mogelijkheid om in Vlaanderen op het hoogst mogelijke niveau je persoonlijke lot en loopbaan aan wetenschappelijk onderzoek vast te knopen. Bovendien is met het Coensdekreet nieuwe tewerkstelling op de universitaire budgetten zo goed als uitgesloten. Vandaag is de getalenteerde jonge onderzoeker die nog in Vlaanderen blijft minstens naef. Uiteindelijk zal hij zichzelf naar een buitenland verbannen of de

singsbevoegdheid en -praktijk tot de gekende Vlaamse zuilen. Schaalverkleining van de betoelagingsmechanismen spreekt de naar universalisme tenderende inhoud van het onderzoek tegen en kondigt de versleuteling aan van middelen volgens de relatieve omvang van de Vlaamse universiteiten. Het verleden, en de ervaring in andere landen heeft al aangetoond dat in onderzoeks-aangelegenheden schaalvoordeel niet noodzakelijk 'beter onderzoek' oplevert. Daartoe zijn subtielere mechanismen nodig, die de kwaliteit in bescherming nemen. Betoelagingsfaciliteiten zouden meer dan wat ook, deze subtiliteit moeten trachten te vatten.

van beleidsondersteunende studies van allerlei kunnen verricht. In een regio die hoogtechnologische mogelijkheden tot haar beschikking heeft, scheen dit niet een een loze strategie. Een evenwichtige maatschappij-technologie verhouding behoeft ongetwijfeld onbevooroordeelde beleidsondersteunende studies. Maar de enige manier om zulk onderzoek te laten renderen is wanneer het resultaten oplevert die geen belangen torsen vreemd aan analyse zelf.

Middenstandmentaliteit

In het licht van de geleverd inspanningen voor ondersteunend onderzoek, en met 'fundamenteel

Column Paz

Terwijl deze roofwants zich tegoed doet aan trips, bewijst hij de glastuinbouwer een grote dienst

De pan staat op het vuur en de geur van warme zeep spoelt de kamer

Waarom een vereniging van onderzoekers?

De laatste maanden kwam het wetenschappelijk onderzoek in Vlaanderen veelvuldig in het nieuws. Hoewel onderzoekers reeds jaren aandrongen op een verbetering van hun povere statuut en hun moeilijke werkomstandigheden, vormden de besparingen op het NFWO en de geassocieerde fondsen de klassieke druppel in de toch al overvolle emmer. Een onverwacht succesvolle betoging, met zo'n 5000 deelnemende onderzoekers en sympathisanten, met daarbovenop tal van kranteaanklachten, ingezonden brieven, panelgesprekken en televisiereportages, toonden aan dat voor de onderzoekers de maat vol is. Voor het eerst werd het duidelijk dat de traditioneel individualistische en ongeorganizeerde navorsers uit hun ivoren toren konden treden, en ook op het politieke vlak van zich laten horen.

Waar andere werknemers hun ongenoegen laten blijken door te staken, ligt dit voor onderzoekers veel moeilijker. Daarom moeten navorsers naar andere middelen zoeken om hun grieven bekend te maken. Zoals de vroegere minister van wetenschapsbeleid, Hugo Schiltz, het in een debat op

binnen; de planten blazen zichzelf op langere termijn de lucht in; GOD staat op de deur. De wereld is als volgt vast te leggen: alleen met de rest, je ontwerpt dieren die zichzelf verslinden. (terwijl je met je bankcontactkaart de bladzijden van het Chazaars woordenboek omslaat) Je weet dat mens eetbaar is, maar is het lekker? Halen wij op 23/07/2377 een kleine stom-

miteit uit?

Ik kan nog steeds niet schrijven. Lees maar: "twee jongens gaan op reis naar de Ardennen bij hun aankomst besluiten ze een ijsje te kopen maar wat merken ze? de ijsdame spreekt Frans wat wals is, vals is, roepen ze en hakken haar hoofd af hierop nemen zij het limonadeblikje dat ze bijhadden, en zetten het omgekeerd op tafel."

Onderzoekersvereniging (VUBO) opgericht op de VUB

De VUB stelde, ligt de voornaamste reden voor de ondermaats financieering van het wetenschappelijk onderzoek in België in het feit dat vorsers geen drukingsgroep vormen. Als een minister bij de beslissing over de besteding van openbare gelden onder druk wordt gezet door goed georganizeerde lobbies, zal hij automatisch geneigd zijn te besparen in die sectoren waar de tegendruk het kleinst is. Tot nu toe waren onderzoekers een gemakkelijker slachtoffer!

Het is duidelijk dat de eerste stap om iets aan deze situatie te verhelpen moet bestaan in het organiseren van de onderzoekers als groep. Dit moet gebeuren op het nationaal en het gewestelijk vlak, maar in de eerste plaats lokaal. In andere universiteiten, zoals de KUL en de RUG, bestaan reeds sinds jaren verenigingen die alle onderzoekers groeperen. Op de VUB echter is het contact tussen onderzoekers uit verschillende diensten of faculteiten gering en zijn de meesten slecht geïnformeerd over de onderwerpen die onderzoekers in het algemeen aanbelangen. Daarom moet er dringend een communicatiekanaal gecreëerd worden, dat zich specifiek richt tot onderzoekers.

Doelstellingen van VUBO

Ondanks hun verschillende disciplines of specialiteiten (of het nu exacte, humane of toegepaste wetenschappen betreft), worden alle onderzoekers met dezelfde problemen geconfronteerd. Een deel van deze problemen zijn van politieke of administratieve aard: toekomst van het NFWO, ZAP en AAP statuut, vertegenwoordiging van onderzoekers bij de academische overheid, gebrekkige ondersteuning van vorsers met tijdelijke en/of externe contracten, ... Andere problemen hebben te maken met het efficiënt uitvoeren van onderzoek, de problemen waar elke jonge onderzoeker vroeg of laat mee geconfronteerd wordt, maar waarover zeer weinig informatie te vinden is, tenzij vertregen door "trial-and-error" of via meer ervaren onderzoekers.

Om aan al deze problemen het hoofd te bieden werd op 24 maart jl. VUBO opgericht: de VUB Onderzoekersvereniging. Deze vereniging stelt zich tot doel een ombudsfunctie te vervullen voor alle onderzoekers werkzaam aan de VUB. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen de verschillende statuten (vorsers, AAP, ZAP, ATP, studenten...) of beta-

zucht, en verder uw (en niet willen toegeven dat de wereld best meevalt) fee

P.S.: "gelet op zijn haarkleur op achtentwintig juli 1978, en latere wijzingen, betreffende de arbeidsovereenkomsten, gelet op zijn kleding en duidelijk onvermogen zich in het openbaar te gedragen, gelet op de beslissing VOOOKQ/87/P2/149 zijn onze vorige analyses verkeerd."

lingsbronnen (VUB, NFWO, IWONL, ...). Iedereen die actief aan onderzoek doet is welkom om zijn problemen voor te leggen, die dan zullen besproken worden, en eventueel doorgeleid naar de bevoegde diensten. Daarnaast wil VUBO een communicatiekanaal zijn, om aldus een band te creëren tussen onderzoekers uit verschillende diensten.

Hoe functioneren?

VUBO zal instaan voor de verspreiding van de VUB-Nieuwsbrief, die korte, up-to-date teksten over alle bovenvermelde problemen, met inbegrip van persoonlijke opinies en getuigenissen, zal publiceren. De Nieuwsbrief zal gratis verstuurd worden naar alle onderzoekers van de VUB. Er zal onderzocht worden of er een elektronische "bulletin board" kan opgestart worden voor onmiddellijke berichtgeving en discussie. Informatie van meer blijvende aard zal verzameld worden voor het *Handboek van de vorsers*, dat door de Dienst R&D wordt opgesteld, in samenwerking met VU BO.

VUBO zal contacten leggen met de verschillende VUB geledingen betrokken bij het beleid aangaande onderzoekers: Onderzoeksraad, R&D Departement, Onderwijsraad, Dienst Academisch Personeel, WP-vertegenwoordigers in de Raad van Beheer... Het is niet de bedoeling om in parallel of in concurrentie met deze bestaande diensten te werken. VUBO zal ook nauwe contacten onderhouden met *Focus Research*, de nationale, overkoepelende vereniging van onderzoekers, met de groep van Vlaamse NFWO-vorsers, en andere onderzoekersverenigingen, en daarbij meewerken aan het bekendmaken van de standpunten van onderzoekers naar de politici en media toe.

Oproep

VUBO en de VUBO-Nieuwsbrief worden georganiseerd door een kerngroep. Deze staat open voor iedereen die wil bijdragen aan een verbetering van de situatie van de onderzoekers. Personen die hiervan deel willen uitmaken, op een andere manier aan VUBO meewerken, of gewoon meer inlichtingen wensen, kunnen contact opnemen met één van de VUBO-

maandag 4 mei

•FA: kantus in BSG
Groepstr. faalangst en examenvrees
Univ. Geest. gezondh. zorg. geb Y
10.30-12.00

dinsdag 5 mei

•ZWK: kantus in BSG
•CAMPINA: Film in QC om 20 uur

woensdag 6 mei

•KEPS: overdachtskantus in BSG
Groepstr. faalangst en examenvrees
Univ. Geest. gezondh. zorg. geb Y
12.00-13.30

Algemene Vergadering Greenpeace,
12.00, 5F204

donderdag 7 mei

•WK: overdachtskantus in BSG
•OP: Film "The Krays" in QC om 20 uur

vrijdag 8 mei

Groepstr. faalangst en examenvrees
Univ. Geest. gezondh. zorg. geb Y
10.30-12.00

Guido Belcanto, 20.00 AB

zaterdag 9 mei

The Chartatans, 20.00 AB

zondag 10 mei

•Historia-Filosofia: kantus in BSG
maandag 11 mei

•PPK: overdachtskantus in BSG
Groepstr. faalangst en examenvrees
Univ. Geest. gezondh. zorg. geb Y
10.30-12.00

Shakespeare's Sister, 20.00 AB

dinsdag 12 mei

•OP: Film in QC

•APIA: overdachtskantus BSG

woensdag 13 mei

•PK: overdachtskantus in BSG
Groepstr. faalangst en examenvrees
Univ. Geest. gezondh. zorg. geb Y
12.00-13.30

Keziah Jones 20.00 AB

donderdag 14 mei

•LIA: TD in BSG

vrijdag 15 mei

Groepstr. faalangst en examenvrees
Univ. Geest. gezondh. zorg. geb Y
10.30-12.00

vertegenwoordigers, vermeld onderaan. Alle mogelijke reacties, voorstellen, vragen, problemen, of teksten voor de Nieuwsbrief, worden gesolliciteerd.

Contactpersonen:

Jette: Hilde Van de Velde (HEIM, tel. 4774576); plvv. Joris Decaluwe (KGEN, tel. 477 6084)

Oefenplein: Phil Castelain (DIER, tel. 641 3425); plvv. Francis Heylighen (PESP, tel. 641 2525), An Vranckx (SCOM, tel. 641 2415), Dirk Aerts (TENA, tel. 641 3239)

Rode: Serge Muyldermans (ALBI, tel. 359 0209); plvv. Diane Hendrix (ALBI, tel. 359 0226)

De plaats van de kat in de realiteit

Geachte voorzitter, waarde collega's, ik ben U zeer erkentelijk dat U mij de gelegenheid biedt om op dit jaarlijks kongres van ethologen mijn experiment te beschrijven. Ik zal U enkel feiten presenteren, want wetenschappen houden zich enkel met feiten bezig. Het doel van de proef die in mijn laboratorium werd uitgevoerd was nagaan in welke mate levende wezens zich kunnen aanpassen aan een ernstige verandering in hun normale leefomstandigheden zonder dat ze beseffen wat "normaal" is, met andere woorden: door ze vanaf hun geboorte in een vreemde omgeving te plaatsen. De eerste proeven voerden we uit door een wereld te bouwen waarin we katten opsloten. Het nadeel is dat we zo geen totaal onmogelijke situaties konden creëren. Dit laatste werd pas mogelijk door zogenaamde "Virtual

Reality"-technologie toe te passen. "Virtual Reality" is een systeem waar een computer beelden projekteert op de ogen van het proefdier. Deze beelden en de bijbehorende geluiden zijn een funktie van het gedrag van het proefdier. Om het helemaal "echt" te maken hadden we een kat ingepakt in een vlies met sensoren en elementen die een druk konden uitoefenen. Het dier zag, hoorde en voelde dus wat het door de computer kreeg voorgeschoteld. De beelden die ze zag waren gewone beelden die een normale kat in normale omstandigheden ook te zien zou krijgen, maar zodra het dier begon te kwispelstaarten werden er beelden geprojecteerd die vanuit een helikopter waren opgenomen. Ook de druk van het vlies waarin het dier hing werd verminderd indien het kwispelstaarte. Kortom: de kat leek

te vliegen. Als het dier in deze schijnwerkelijkheid tegen een vogel leek te vliegen, werd haar voedsel aangeboden. Al snel ontwikkelde het dier zich tot een uitstekende vogeljager, dat is althans wat de kat zelf moet ervaren hebben. Nadat de proef enige weken geduurd had was het onze bedoeling een verslag te schrijven over het wonderbaarlijke aanpassingsvermogen van katten. De proef zou nu vervolgd worden door haar te confronteren met de echte waarheid. We haalden haar uit het vlies en zetten haar in een gewone kamer. Ze liep even wat verwaasd rond, niet wetende wat er gebeurde, en zag dan een vogeltje voorbij het open raam vliegen. Kwispelstaartend vloog de kat het vogeltje achterna...

Prof. dr. Jelle Soepertine.



KULTUURKRANT

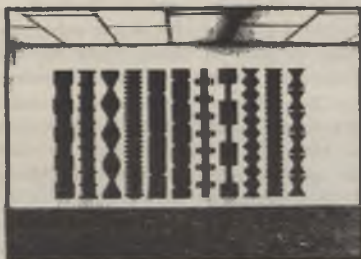
TREECENTRUM 7 & DIENST KULTUUR VUB

☎ 02 / 641 23 25 (23 25)

EXPO

NICOLINE VAN STAPELE

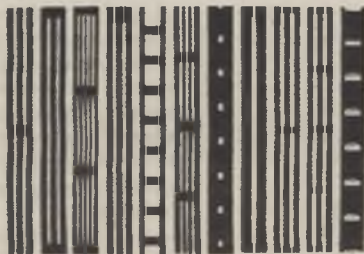
Rubber dialectiek van aan- en afwezigheid



Nicoline Van Stapele (*1964) doet haar debuut en dit nog wel op twee plaatsen tegelijk. Zowel in de VUB Gallery als in de Antwerpse ruimte Par Bleu, een oord dat als doel heeft jonge talenten een eerste kans te geven.

Wat Nicoline Van Stapele boeit zijn structuren en vooral de transformatie van structuren, d.w.z. de relatie tussen delen en grote geheel, de groei van elementen dus. Die interesse voor het structurele kwam reeds tot uiting tijdens haar studietijd. Toen maakte ze structuurvormen in unalot die dan beschilderd werden. Dat materiaal was echter zeer onhandig en ook zeer breekbaar.

Het materiaal dat haar de mogelijkheid bood te realiseren wat ze in het hoofd had bleek rubber te zijn. Rubber is niet onhandelbaar, maar kan daarentegen zeer gemakkelijk gemanipuleerd worden. Het geeft veel mogelijkheden en is daarenboven goedkoop. Rubber is speels. Men kan er snel mee werken. Dit is belangrijk want Nicoline wil snel werken.



Sinds zo wat twee jaar maakt Nicoline Van Stapele dus rubber structuren. Eerst met grijzen dan met zwarten. In de eerste fase zijn het vooral vierkante kaders die met een rubbervel bespannen zijn en waarin soms lervan aangebracht zijn. Met een grijsheid zonder enige connotatie. Grijs is de meest belegde kleur in het taalgebruik: geen kleur, geen wit, geen zwart en symbool voor al wat vervelend is. Nochtans heeft het die enorme charme van het zichtbaar maken van de strijd tussen wit en zwart, dat verlangen om kleur te worden.

Willel Elias - uit 'Kunst & Cultuur'

Gallery - Kulturkaffee

Vernissage dinsdag 21 april 1992 om 18 uur in Gallery'. Tentoonstelling in Gallery' & KK tot 22 mei 1992. Elke werkdag van 11.30 tot 17u in Gallery' en tot 24u in het Kulturkaffee.

Parbleu

Verbrande Entrepotstraat 9 - 2000 Antwerpen (tel.: 03/238-36-92) De tentoonstelling die loopt van 23 april tot 23 mei 1992, is open van woensdag tot zaterdag, tussen 14.30 en 18 uur en na afspraak.

EXPO

APAMEA IN SYRIE, WINTERKWARTIEREN VAN HET LEGIO II PARTHICA

Grafsstenen van het militaire kerkhof

Apamea in Syrië, waar sinds 1930 Belgische archeologen aan het werk zijn, is een 250 ha grote Grieks-Romeinse stad, ongeveer 270 km ten noorden van Damascus. De stad heeft een stadsmuur met tientallen torens, die enkele jaren geleden helemaal blootgelegd werd. In 1986 werd begonnen met het ontmantelen van één van de torens van de oostelijke stadswal, die hoofdzakelijk opgebouwd was uit een honderdtal grafsstenen van soldaten van Romeinse legerseenheden. Deze waren op verschillende tijdstippen in de eerste helft van de IIIe eeuw van onze tijdrekening in Apamea gelegerd met het oog op de oorlogen tegen de Parthen. De meeste zijn grafsloten van soldaten van het Tweede Parthische legioen, maar ook andere legioenen en twee cavalerieeenheden zijn vertegenwoordigd. De skeletten hebben meestal een reliëf met een afbeelding van een soldaat en een tekst met vermelding van de naam van de dode, zijn functie in het leger, zijn eenheid, leeftijd, aantal jaren dienst en de naam van de erfgenaam(en). De tentoonstelling geeft door middel van foto's een overzicht van deze unieke vondst, die van groot belang is voor onze kennis van het Romeinse leger uit de IIIe eeuw v.o.t.. Een uitvoerige geïllustreerde catalogus is beschikbaar.

Vernissage woensdag 29 april 1992 om 18 uur in de Centrale Bibliotheek. De tentoonstelling die loopt van 29 april 1992 tot 27 juni 1992 is te bezichtigen elke werkdag van 9 tot 21 uur en op zaterdag van 10 tot 16 uur.

Centrale Bibliotheek, gebouw B & C, 1e verdiep, Pleinlaan 2, toegang 13, 1050 Brussel.

L.S.M.: Centrum voor de studie van de Griekse en Latijnse documenten (VUB) & Centre belge de recherches archéologiques à Apamée de Syrie

FILM

CINEMA & APARTHEID

De weerspiegeling van de Zuidafrikaanse socio-politieke realiteit in de onafhankelijke film



(The white Man Found All The Trouble - Made in Soweto)

Filmweek georganiseerd door de sectie Communicatiewetenschap, de leerstoel Henri Storck, de Dienst Cultuur en Parskring.

Sprekers:

Dr. Martin P. Botha, Raad vir Geesteswetenskaplike Navorsing Pretoria

Johan Bignault, producent en regisseur te Johannesburg
Prof. Dr. Hubert Dethier, hoogleraar Vrije Universiteit Brussel

4-8 mei 1992

Aula QD-VUB

Inkom per avond 70F, 250F voor alle avonden samen

Kaarten enkel aan de ingang

Verdere infichtingen bij Kris Govaerts, tel. 02/646 52 97

FILM

SUNSET BOULEVARD

Billy Wilder. USA, 1950, z/w, 110'

Een vergaten ster van de stille film (Gloria Swanson) leeft met haar voormalige regisseur, nu haar butler (Erich Von Stroheim), in het verleden.

Deze zwarte komedie over het Hollywood van de jaren '20 groeide uit tot een klassieker in het genre, ook door de medewerking van acteurs uit die periode, zoals Gloria Swanson, Erich Von Stroheim, Cecil B. DeMille, en Buster Keaton.

Donderdag 14 mei - 22 u - Kulturkaffee - gratis

RIO BRAVO

Howard Hawks. USA, 1959, kd, 141'



Het typische gegeven van de 'small town' western wordt in de handen van Howard Hawks een nauwgezette karakterstudie. John Wayne is de sheriff die niet alleen de gebruikelijke 'Bad Guys' moet trotseren, maar ook het sterke karakter van Angie Dickinson.

Donderdag 21 mei - 22u - Kulturkaffee - gratis

KONCERT

Muziekacademie van het gemeenschaps onderwijs - Etterbeek i.s.m. V.U.B.

Romantisch Concert

Uitvoering van

Requiem: Gabriel Faure

Cantique de Jean Racine: Gabriel Faure

Chorantasia voor piano - koor - en orkest: Ludwig Van Beethoven

Te Deum: Anton Bruckner

Solisten

Yvonne Van Bree: sopraan

Marine De Winter: alt

Ludwig Van Gysegem: tenor

Franz Van Eelbreit: bariton bas

Aquiles Dalle Vigne: piano

Antwerps Gemengd Koor Singhet Seem

voorbereid door Jeannine Lambrechts

SYMFONISCH ORKEST

Algemene leiding: Hendrik Ruycken

Kaarten: 300F Kinderen: gratis Studenten VUB: 200F

Woensdag 13 mei - 20u - Aula

Voor een bord linzensoep?

Indien bezorgd aan de redactie publiceert De Moeial gastartikels. Hier zet Marcel Bulckaert, gebuïsd vrijzinnige, de historiek van het omstreden dossier rond de cursus moraal uiteen (zie vorige moeials). De tekst verschijnt in twee delen. het vervolg lees je dus in Moeial 13.

Toen gaf Jacob hem brood en linzensoep. Hij at en dronk en ging weer weg. Zo weinig gaf Esau om zijn eerstgeboorterecht.

Het landschap.

In september 1991 vernamen vele vrijzinnigen voor het eerst uit enkele krantenartikels dat de Unie Vrijzinnige Verenigingen (UVV) zich geroepen voelt op te treden als inrichtende macht van de cursus niet-confessionele zedenleer.

UVV is de koepel van de georganiseerde vrijzinnigheid. De Unie overkoepelt een patchwork van 35 lidorganisaties. De vrijzinnige familie vertakt zich immers in geledingen die aanleunen bij de humanistische beweging, het Vermeylenfonds, het Willemsfonds, de VUB en enkele onafhankelijke pluralistische verenigingen. Met haar franstalige tegen-

hanger CAL vormt de Unie de Centrale Vrijzinnige Raad. De CVR, die enkel omwille van de nationale subsidiepot over de taalgrenzen heen samenwerkte werd door het Ministerie van Justitie erkend als spreekbuis voor de vrijzinnige levensbeschouwing. Sedert 1981 krijgt UVV enkele tientallen miljoenen, die hoofdzakelijk besteed worden aan een netwerk morele consultants. Niet iedereen is trouwens gelukkig met deze keuze. Niet alleen omdat ze het leeuwedeel opsloort van de beschikbare middelen, zonder enig merkbaar resultaat. Maar ook op principiële gronden: de institutionalisering van de vrijzinnigheid en het streven naar erkenning als levensbeschouwing staat haaks op het de scheiding kerk en staat. Zij doorkruist ook de omschakeling naar een kerkbelasting. De subsidiëring van de vrijzinnigheid vormt een alibi dat de verzuiling consolideert. Dit betekent onder andere dat de katholieke kerk betaald blijft op basis van de bevolkingscijfers, alsof elke burger katholiek zou zijn. De andere erediensten worden betaald op basis van het -door henzelf opgegeven- aantal gelovigen. Het brengt de katholieke kerk een tental miljard per jaar op, alle anders-

gelovigen moeten het samen met enkele honderden miljoenen stellen. de vrijzinnigheid wordt gepaaid met enkele tientallen miljoenen.

De inzet.

Het zijn vooral militante vrijzinnigen uit humanistische hoek die ijveren om in de schaduw van de katholieke zuil een eigen zuiltje te vestigen en de kruimels van de subsidietafels mee te pikken. Tussen de kerktorens van Vlaanderen eisen zij ruimte voor een vrijzinnig kapelletje. Het is een "noodzakelijk kwaad" antwoorden zij aan de grote groep vrijzinnigen die zich verzetten tegen deze verkapte vrijzinnige kerk. De kern van dit groepje wordt gevormd door onderwijsmensen, die over vrije tijd beschikken en deze investeren in het bemannen en besturen van vrijzinnige structuren en papieren verenigingen en hun overkoepelingen. In se is dit niet onverdienlijk. Het wekt echter drevel in de mate dat verdoken doelstellingen nagestreefd worden.' Het groeiend ongenoegen over hun omsluisde strategie en de koers die zij UVV laten varen werd tot nog toe binnenskamers gehouden, omwille van de vrijzinnige solidariteit. Ook omdat er geen

arrogante betweterij van het geheime clubje niet langer konden pruimen en in een open brief en scherpe bewoordingen waarschuwd voor de kolonisatie van de cursus zedeleer door de georganiseerde vrijzinnigheid.

Vrijzinnige bisschoppen?

De leerkrachten godsdienst worden aangeduid door het hoofd van de betrokken eredienst. Voor de cursus zedenleer gebeurde dit door de Minister van Onderwijs. Sedert 1981 was dit CVP-er Coens. Uiteraard was dit een doorn in het oog van de inspectie, die haar feitelijke prerogatieven aangetast zag. Anderzijds was Coens niet bijster gelukkig met deze lastige pottenkijkers. Bij de oprichting van de ARGO werd de bevoegdheid dan ook overgeheveld naar de lokale schoolraden. Deze worden rechtstreeks verkozen. In principe waarborgt dit de democratische en representatieve samenstelling. Maar de slogan luidt dat het gemeenschapsonderwijs er is voor allen. Dit pluralisme impliceert dus dat ook christelijke en andersgelovige ouders in de raden zetelen, en inspraak hebben in de benoeming van de leraars zedenleer. Tot ergenis van de georganiseerde vrijzinnigheid, die haar

voort voor de waamemers een teken aan de wand. Het wekt vragen over het democratisch fatsoen en de deontologische verenigbaarheid.

Gifpil.

Merkwaardig is dat het idee van de vrijzinnige zedenleer geparachteerd en gestimuleerd werd door de katholieke onderwijsminister Coens. Het aangrijppingspunt is het arrest van de Raad van State in de zaak Sluys. In de gemeenschapsschool moet men het onderricht volgen van een erkende eredienst: katholiek, protestants, anglikaans, orthodox, joods of islamitisch.

Wie in deze waaijer zijn gading niet vindt moet de cursus niet-confessionele zedenleer volgen, die geacht wordt levensbeschouwelijk neutraal te zijn. De cursus zedenleer richt zich dus tot onkerkelijken en andersgelovigen (Mormonen, Getuigen van Jehova, en allerlei andere niet-erkende erediensten en sekten). Vader Sluys stapte naar de Raad van State, omdat hij de neutraliteit van de cursus betwistte en de vrijzinnige onderbouw ervan onverenigbaar achtte met zijn evangelisch geloof. De Raad van State volgde de kronkelige redenering van haar katholieke raadsheer Rimanque en velde in 1985 een arrest dat Sluys gelijk gaf.

Minister Coens maakte van het arrest handig gebruik om de pad in de korf van de vrijzinnigheid te zetten en het koekoeksei van de andersgelovigen in het nest van de onkerkelijken te leggen. Meteen werden de cursus moraal en het gemeenschapsonderwijs met een nieuwe hypothek opgescheept. De inspectie moraal weerde zich als een duivel in een wijkwaterput om het neutrale karakter van de cursus te bevestigen. Elke verwijzing naar de vrijzinnige levensbeschouwing werd geschrapt. Het principe van vrij onderzoek bleef bewaard, maar niet als hoeksteen van de vrijzinnige levensbeschouwing, wel als onderzoeksmethode.

Marcel Bulckaert

Het vervolg van dit verhaal leest u in de volgende moeial.

"Maar allez, dat Vlaams Blok is allesbehalve indrukwekkend, hoor. Je kunt het vergelijken met de getuigen van Jehova"

In Moeial 11 verdedigde Studiekring Vrij Onderzoek zich tegen de kritiek die op de V.U.B. ontstaan was n.a.v. het feit dat het Vlaams Blok was uitgenodigd voor een debat over migranten en racisme in het kader van de vredesweek. Volgens de Studiekring is het negeren van het Vlaams Blok niet (langer) de juiste strategie om het te counteren. In deze overtuiging werden we gesterkt door het feit dat Johan Leman, de kabinetchef van Paula D'Hondt (koninklijk commissaris voor het migrantenbeleid), op ons debat in het panel wilde zetelen.

Bovenstaand citaat komt uit De Morgen van zaterdag 18 april 1992 (p. 19). In een lang en boeiend interview praat Leman over de beleidsmaatregelen, het Vlaams Blok, rellen, politiek en het mooie Antwerpen. In het interview staat een aardig stukje dat goed illustreert wat Studiekring Vrij Onderzoek bezield om het Vlaams Blok op de kampus uit te nodigen, en waarin Leman ook verwijst naar het debat op de V.U.B.. Daarom herhalen we het even in De Moeial.

Leman: "Maar allez, dat Vlaams Blok, dat is allesbehalve indrukwekkend hoor. De fout die we voortdurend maken is dat we ze willen isoleren. En daardoor

krijgen ze een veel intellectueler status dan ze verdienen. Neem zo'n Joris Van Hautem, een van de zogenaamde brains van de partij. Ik ben daarmee in debat gegaan. Wel, die man maakt niet de minste indruk. Die kent zijn dossiers niet, je prikt daar zo doorheen. Of Dewinter. Ik heb zijn boekje gelezen. Amaai. Het klinkt wat hautain, maar mij verwondert het niet dat die jongen nooit zijn studies heeft afgemaakt. Je kunt dat vergelijken met de getuigen van Jehova. (gniffelend) een sektor die ik ook wat ken uit mijn verleden. Die kennen ook fragmenten uit de Bijbel rats van buiten. Maar dat is een zo beperkt aantal paginaatjes en zodra je daarbuiten gaat, vallen door de mand. (lachend) Dewinter is een Jehova. Maar let op hé, ik zeg niet dat die partij geheel ongevaarlijk is. Alleen zie ik dat de isolerenstrategie niet werkt. Dus verander ik van strategie."

Indrukwekkend is het Blok live inderdaad totaal niet. Voor wie aanwezig was op het debat, was dat erg duidelijk. En zo raakt het Blok misschien een beetje gedemystificeerd.

Geert Acke,

voor Studiekring Vrij Onderzoek

Hier vloekt men niet!



Het Humoristisch Verbond ziet u

twijfel bestond over de pluralistische idealen van UVV-voorzitter Leo Ponteur, nu Voorzitter van het Willemsfonds, die een waarborg vormden dat men zou trachten "de kerk in het midden te houden." Inmiddels waren echter in het landelijke Knesselare en elders ten lande ijverige dwergen plannen aan het smeden. Hun brutaal bod op de cursus zedenleer, dat voortijdig bekend raakte, is vele vrijzinnigen in de keel geschoten. De kat werd de bel aangeboden door de Gentse oudstudentenbond 't Oud Zal en het Fonds Tony Bergman, die de

wingewest bedreigd ziet. Men is ook geschrokken van de plannen van de KUL ook een opleiding in te richten voor leraars moraal.

Door UVV tot inrichtende macht van de cursus te maken en dus de gelijkstelling van de vrijzinnigheid met de erediensten af te dwingen kon men het benoemingsrecht monopoliseren. De interne machtsruil eind 1991, waarbij UVV-voorzitter Leo Ponteur bij zijn terugkeer naar het Willemsfonds ijlings opgevolgd werd door Luc Devuyt, die tot de militante kern behoort en "toevallig" ook nog inspecteur zedenleer is,





De Moeriaal



Deze rubriek is er om alle gefrustreerde geesten de kans te geven hun gal uit te spuien. Nozems alier tijden, verenig u Post jullie breije in de Moeriaal-brievenbus in de cafetaria (tussen kosk en kassa).

Crazy history of this world

1 mei 1975 : we moeten mensen door machines vervangen om de kosten te drukken want anders gaan we failliet.

1 mei 1985 : we moeten mensen door machines vervangen om te kunnen concurreren met Japan en de V.S..
1 mei 1995 : we moeten mensen door machines vervangen om te kunnen concurreren met onze buitenlandse filialen.

1 mei 2005 : we moeten mensen door machines vervangen, want mensen kunnen geen consumptiegoederen meer betalen.

Chris Omputer

Ik heb deze nacht , door middel van een hallucinante droom, ontdekt dat het GOEDE op de VUB rond-dwaalt, het SLECHTE echter ook .

Geen van de twee is echter de erkende GOD. (He's been cloning himself in the labs again .)

Johanna de waanzinnige, Gent

LOGISCH

In China willen ze de bevolkingsgroei afremmen. Zouden dan niet beter de homoseksualiteit prediken i.p.v. ze te verbieden ?

Sympathisant

NO NONSENSE I

Wist je al dat ze in Duitsland kinkels boven zwetsers verkiezen als BZ-minister ?

riskers opgelet I

Aangezien een zeker persoon met bevoegdheid (lees : de vuile 1*?#) in zelfstudiecentrum b in staat is onze diskettes in beslag te nemen en wij ook al personee non gratae zijn in de lokalen van de infogroep , raden wij iedereen aan om computerspelletjes in het vervolg in gebouw K te spelen , 2de verdieping, computerzaal : nooit last van controle . Illegale copieen zijn nog

steeds te verkrijgen bij Dusty D*?#.

S*?# Viking

nvd : nadat dit gepubliceerd is waarschijnlijk niet meer . maar kom toch eens tot bij VO of deMoeial,jongens.

Fanatic Doomed People

yo kno yo kno in een wereld waar god als job het verkeer tellen heeft wil ik niet leven ; en cremeer mij maar . That'll teach you to play hard to get .

Flopsy

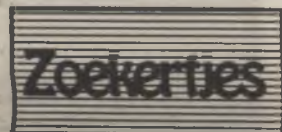
nvd : Poor Flopsy all dead and never called me mother.

Vrij Beschefen

Fluppeke en Rolfke gingen peren pikken, als Koen-zijn-kloten zo groot. Rolfke zei: "Jigen peeren eest!" en hij belandde in de goot. Wat een beest, zei Flup, en hij liet Rolfke stikken.

Popoll Mik

nvd : ongelofelijk I



Uitbescermonce :

Ik, 20jaar, blond, goed gebouwd en die een gezellig kot bezit zoek grave scheur met veel ervaring voor enkele gratis bijlessen bedsport. Minimum 18 jaar, anders kan ik bijles geven. Adres verkrijgbaar bij de redactie, discretie gewaarborgd.

Kusjes,
Nico

Waarschijnlijk zelf niet veel ervaring zeker hé, ga maar eens bij onze ex-hoofdreductrice langs

gezocht: iemand die mijn mestkevers wil uitlaten. ongev. 6U/week. 250fr. bruto per teruggebrachte kever

boer lewi

gezocht: nieuwe SoR voorzitter aangezien de huidige duidelijk niet kapabel is.

Gratis te bekomen op de redactie: ongeveer 3.000 kg steengruis.

gezocht: studentinnen (met ballen aan hun lijf) voor medische proeven 250fr. per uur. Contact: GK-kot in jette

IN ONZE REEKS "KRASSE UITSPRAKEN VAN PROFESSOR F.L.P. HANSJE"



"WANNEER JE BIJ DE GRAFFITI IN HET KULTUURKAFFEE AANSCHOUWT, BEGRIP JE TOCH VOLKOMEN DE BETEKENIS VAN HET WOORD 'ALKOOLSTIFT', NEE TOCH?"

Paz: "Volgens mij bestaan er 2 soorten mensen : verstandige mensen en mensen die mij niet begrijpen."

Gehoord in de Confrater: "De schare...nee,nee de schande van dertien.In plaats van te boeren en te zwijnen, pijkt Folklore akademie dwergkonijnen."

Jama , voorzitter van de Sor , over zijn bevoegdheid : "Welk mandaat heb ik? Ik hoef niet voortdurend verantwoording af te leggen."

David : "De pers is een bende koorknepen, en het wordt hoog tijd

dat ze de baard in de keel krijgen !

" Als ge nen aanval van malaria hebt dan denkt ge aan wat anders dan voortplanten " dixit Prof Roggen , dierkunde .

" Men moet zich voorstellen dat een aantal individuen sterven , of niet geboren worden, wat hetzelfde is. " idem

Gehoord in het restaurant van Jette : " Zeg, ze mogen in Nieuwpoort hun vismijn wel eens opkuisen, 'k riek ze tot hier ! " "Maar nee gij, da's I(censuur) die weer bij de gyneacoloog zit."

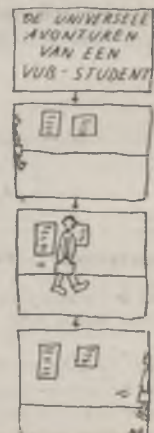
Dixit

Waarom zou een stel eenvoudige, stabiele verbindingen van koolstof, waterstof, zuurstof en stikstof miljarden jaren ploeteren om zich dusdanig te rangschikken dat er een hoogleraar scheikunde uit voortkomt? Wat is daarvoor de drijfveer? Als we een hoogleraar scheikunde lang genoeg op een rots in de zon laten liggen zullen de natuurkrachten hem omzetten in eenvoudige verbindingen van koolstof, zuurstof, waterstof en stikstof, kalk, fosfor en kleine hoeveelheden andere mineralen. Het is een reactie in één richting. Ongeacht welke hoogleraar scheikunde we voor ons experiment nemen en ongeacht welk procédé we volgen, we kunnen met geen mogelijkheid uit deze verbindingen een hoogleraar scheikunde terugkrijgen. Hoogleraren scheikunde zijn onstabiele verbindingen die, blootgesteld aan de hitte van de zon, onherroepelijk vervallen tot eenvoudiger organische en anorganische verbindingen. Dat staat wetenschappelijk vast.

Robert Pirsig, uit 'Lila'

kort bericht

Vorige week waaide 'De Kraaiepot' voor de verandering nog eens op de redactie binnen. Dit blad is het tijdschrift van het NSV, de studentenvereniging van het Vlaams Blok aan ons been. Traditioneel staat er telkens een kort stukje te lezen over ons aller VUB. Blijkbaar zijn ze ook in staat om de Moeriaal te onderscheppen. Over ons is spijtig nieuws te vernemen: 'ondertussen gaat het helemaal niet goed met de Moeriaal-lijfblad van al wat links is op de VUB-. Jaja, zij weten meer dan wij. Waarschijnlijk doen ze een beroep op de ledenlijsten van de SP en PVDA om onze partijkaarten te controleren. U weze gewaarschuwd. Binnenkort staan wij aan uw deur gebruikmakende van keiharde ronsettechnieken. Zowel een abonnement als een lidkaart zullen wij u aansmeren!



De Europese studentenbeweging en het Memorandum on Higher Education

Al een paar keer hebben we in deze kolommen gesproken over de onderwijsontwikkelingen op Europees vlak. Ge herinnert u dat het Memorandum, dat de Europese Commissie over deze materie heeft gepubliceerd, nog veel rampzaliger is dan het vanuit studenten en onderwijskundig standpunt al zo catastrofale Decreet Coens (zelfs Leo Apostel heeft onlangs ingezien dat het Decreet een ramp is. Het had wel wat eerder gekund. Benieuwd hoe en wanneer de Vlaamse intellectuelen zullen reageren op de Europese onderwijsproblematiek).

Het European Student Information Bureau (ESIB) heeft, op voorstel van onder andere de VVS (Vereniging van Vlaamse Studenten) en het FEF (Fédération des étudiants Francophones) - waarmee de VVS uitstekende relaties heeft - na een grondige voorbereidende discussie een principiële tekst over onderwijs goedgekeurd, op basis waarvan tegelijkertijd ook een standpunt over de Europese onderwijsontwikkelingen, en meer bepaald het Memorandum, werd ingenomen. De goedgekeurde engelse tekst volgt hieronder integraal:

At the meeting in Maastricht, in november 1991, the council adopted changes to the Treaty of Rome, which are intended to increase European cooperation from economic cooperation only, to cooperation in other

fields, heading towards a European Union. Concerning higher education, the main change in the New Treaty is that more possibilities for increased cooperation and joint policies are created. Particularly, article 126 creates the possibility of an increased influence of the Commission on national higher education policies. The level of influence depends on the interpretation of this article:

-article 126 only applies to supplementary activities (e.g. mobility programs), which means that the level of influence would remain the same.

-article 126 applies to a wider field of activities, making a stronger influence possible, through the undertaking of community action and joint policies on higher education

The influence of the Commission on national higher education policies is already a reality. This can be seen from the tendencies in policies of the member states. Because of this influence it's very important to have a document as a basis for future activities, a document which deals with all the relevant aspects of higher education. The Commission attempted to create such a document, by publishing the "memorandum on higher education in the EC". However, this memorandum is unacceptable for its purpose, because it shows a limited approach, as it is mainly concerned

with the economical aspects of higher education. Apart from this lack of consideration of relevant aspects there is another reason why the memorandum is unacceptable. During its creation it lacked the input of students and teaching staff, a fact that is mentioned explicitly in the text, but which also becomes obvious from the content.

2. Education is a basic human right: every individual has the right to develop his/her creative, intellectual, social and cultural capacities. Apart from being beneficial to the individual it's also beneficial to society as a whole.

Whatever policy is developed in the field of education, it should put emphasis on social, cultural, political and economical aspects. Since education affects the possibilities of an individual to exercise his/her right as a critical citizen, the political dimension of it should be taken into account, as well as the consequences of any educational policy, which is affecting the whole of society. For these reasons, any educational policy which is purely based on economical interests is unacceptable.

In the course of the cultural development in the different European countries, some fundamental achievements have been reached in the field of human rights, social and political cooperation and tolerance. It is clear

that the preservation and further elaboration of these achievements in all fields of human activities should be a fundamental mission of education in Europe. We consider specific educational policies for each region a necessity, but we distance ourselves from any policy based on economical and political eurocentrism, as is lined out in the memorandum.

Since Europe can't be seen separate from the rest of the world, education should also focus on solidarity issues, development and global problems.

At this moment European educational policies are proposed in a way in which we don't recognize any of these fundamental principles of education. The decision-making and consulting processes in the creation of these policies are taking place in an undemocratic way

3. The basic philosophy of the memorandum, which is purely based on internal market needs, should be rejected. Educational policies should start from the principle that education has a value in itself, and so must contain the following basic principles:

1. democratization of education, which means equal access for everyone, not leading to massification but to education that has a value for the individual as well as for the whole of society. It should stimulate the participation of disadvantaged groups. And participation in decision-making should be guaranteed.

2. independence of education from industry and the autonomy of academic communities.

Studiekring Vrij Onderzoek vergadert algemeen op de Algemene Vergadering van 12 mei.

Hierbij wensen we alle V.O.-leden en alle andere geïnteresseerden uit te nodigen voor de jaarlijkse Algemene Vergadering die zal doorgaan op dinsdag 12 mei 1992, 18.30 u, in de vergaderzaal van het gezondheidscentrum van de VUB, campus oefenplein, in de zijvleugel van gebouw Y (Soc. sektor).

Iedereen die minstens 1 maand lid is, is stemgerechtigd. Indien je geïnteresseerd bent om het buro in haar activiteiten te komen verwoegen, graag!

Met Vrijdenkende Groeten,
Het buro.

wetenschap is mensenwerk (vervolg van pag. 3)

meer dan ooit getooid is en de kortzichtigheid waarin deze verstrikt raakte.

In dat licht hoeft niet eens de logikafout en begripsverwarring in de begrotingsnota te verwonderen, noch de onwetendheid, of het gebrek aan

ernst waarmee de Vlaamse bewindslieden het dossier schijnen in te schatten. In dit licht baart het zelfs geen verwondering dat de recente herschikking inde Vlaamse onderzoeksbetoeleging met het ondersteunend en toegepast onderzoek tracht te versterken door

tegelijkertijd de basis voor dat onderzoek tracht te versterken door tegelijkertijd de basis voor dat onderzoek te laten doodbloeden. Op termijn zal ongetwijfeld de kwaliteit van dat kortere adem onderzoek er onder leiden, maar wie zou zich daar vanuit het grote narcistische Nu-moment reeds om bekreunen?

De KUL toch niet zeker?

Wat wel mag verwonderen is het feit dat deze voor de hand liggende analyse ook, en tijdig en vooral luudop werd gemaakt voor instanties en personen (en deze bestaan, zelfs in het Vlaamse landsgedeelte) die en het goed menen met het levensvocht van het onderzoek, én bekleed zijn met de nodige macht om deze belangen in politieke actie te doen waarborgen. Uiteraard. Het voorgestane beleid is niet geheel in tegenspraak met de geheime verlangens, of toch de gewoon menselijke belangen van de grootste Vlaamse Universiteit. Bovendien is zij ook de enige instelling die enige kans maakt om zonder veel kleerscheuren het Coensdecreet te overleven. En, laten we eerlijk zijn, ook de enige die zelfs met versleuteling van de onderzoeksbetoeleging, door gewicht en daarom ruimte zal oeverhouden om kwaliteit te betoelegan.

Maar is er dan echt niemand anders meer die het onderzoek elders en anders ter harte neemt, die de gevolgen van de

lichtzinnigheid van de Executieve met enig gezag voorspell, haar 'verbale' zet terechtwijst en haar middels politieke druk dwingt haar engagement ernst te nemen? De universiteiten deinzten ervoor terug acties te ondernemen, uit angst dat een grotere betoeleging voor onderzoeksinstellingen op de universitaire werkingsbudgetten verhaald zal worden. Bovendien geeft men er de voorkeur aan volgens de wegwijzers van het Vlaams zuilenpark te ageren, en nog het liefst in groepjes en commissies die het daglicht en het open debat schuwen. Kan er dan niet over de belangentegenstellingen heen voor geijverd worden meer middelen voor fundamenteel onderzoek ter beschikking te stellen ten nade van de indrukwekkende beleidsondersteunende en toegepaste onderzoeksfaciliteiten?

Wat nog meer verbazing wekt is de oorverdovende stilte aan de top van de vermoed ogende VUB-overheid. Je zou haast vermoeden dat deze instelling zelf kortzichtig werd, en zich nauw verbond aan andere, menselijke belangen die niet langere convergenen met een gemeende bekommernis om onbevooroordeeld kwalitatief hoogstaand onderzoek. In dat geval is de universiteit niet ziek maar doodziek. Deze kanker blijft, terwijl de Vlaamse vorser gaat.

Na!

De Moeial

Tweewekelijks studententijdschrift van de Vrije Universiteit Brussel, in samenwerking met BSG, Dienst Cultuur en Studiekring Vrij Onderzoek.

Adres
De Moeial
Gebouw Y
Pleinlaan 2, 1050 Brussel
Tel. 02 641 23 38

Coördinator
Karin Verelst

Redactie

John De Coninck, Johan Vansintejan, Rudi Bettens, Jack Van Handenhove, Karin Verelst, David Roothoofd, Paz, Luc Verhelst, Sami Amira, Anna Van Wijsberghe, Jurgen de koenisten.

Medewerkers
Geert Acke, Marc.

Illustraties

Elisabeth van Son,
Rudi Bettens, Wim Castermans,
Theo, archief

Verantwoordelijke uitgever
Geert Baetens
Pleinlaan 2
1050 Brussel

De redactie is niet verantwoordelijk voor artikels van VO en BSG.



Deadline Moeial

Dinsdag 12 mei

Redactie-
vergaderingen :
elke woensdag om
19u00,
Moeial-lokaal,
gebouw Y'